

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/734/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513226479
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1513226479.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Branislava Krála v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Bratislava, Olejkárska 1, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, AK ECKER-KÁN & PARTNERS, s.r.o., Bratislava, Nám. M. Benku 9 - C1, proti žalovanému: M. C., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom H., H. X, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou S. C., zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava V, o zaplatenie 50,70 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.08.2014, č. k. 10C/256/2014- 31, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V v Bratislave zo dňa 25.08.2014, č. k. 10C/256/2014- 31 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 50,70 € z titulu ceny cestovného lístka a úhrady za cestovanie prostriedkom MHD bez platného cestovného lístka. Žalovanému súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaný dňa 20.12.2011 cestoval prostriedkom MHD - na linke č. 93 a na výzvu kontrolného orgánu sa nepreukázal platným cestovným lístkom. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Jednoročná premlčacia doba na uplatnenie nárokov z prepravy v zmysle § 108 Obč. zák. začala plynúť dňa 21.12.2011. Žalobca podal žalobu na súd prvého stupňa až dňa 06.08.2013, teda oneskorene. Keďže opatrovníčka žalovaného namietla premlčanie predmetného nároku, súd prvého stupňa nemohol žalobcovi premlčané právo priznať (§ 100 ods. 1 Obč. zák.). S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Odvolaním napadol výrok, ktorým bola zamietnutá žaloba v časti úhrady za nepreukázanie sa cestovným lístkom vo výške 50 eur. Navrhol, aby odvolací súd, rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil v podstate tým, že úhrada za nepreukázanie sa cestovným lístkom nepatrí medzi práva z prepravy v zmysle § 760 Obč. zák. a táto úhrada sa teda premlčuje vo všeobecnej 3 - ročnej premlčacej dobe v zmysle § 101 Obč. zák.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok v napadnutej časti, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V zmysle § 108 Obč. zák. je na uplatnenie práva z prepravy stanovená jednoročná premlčacia doba, pričom, pričom toto zákonné ustanovenie platí pre všetky práva vzniknuté z osobnej a nákladnej prepravy (§ 760 až § 773 Obč. zák.) s výnimkou práva na náhradu škody v zmysle § 764 Obč. zák., pre premlčanie ktorého platí § 106 Obč. zák. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v jednoročnej premlčacej dobe podľa § 108 Obč. zák. sa premlčuje nielen nárok dopravcu na cestové vyplývajúci z § 760 Obč. zák., ale aj jeho nárok na prirážku k základnému cestovnému za nepreukázanie sa platným prepravným dokladom (cestovným lístkom) v zmysle zák. č. 168/1996 Z. z. o cestnej doprave. Tento nárok totiž taktiež patrí medzi práva z prepravy v zmysle § 760 Obč. zák., hoci v cit. ust. nie je výslovne uvedený. Zákon č. 168/1996 Z. z. je verejnoprávnym predpisom, ktorý okrem iného upravuje aj vzťahy medzi cestujúcimi a dopravcom, teda občianskoprávne vzťahy. Keďže tento zákon premlčanie nároku dopravcu na prirážku k základnému cestovnému pri nepreukázaní sa platným prepravným dokladom (§ 9 písm. b), §11 ods. 1 písm. d), §14 ods. 2 zák. č. 168/1996 Z. z.) neupravuje, je potrebné otázku premlčania tohto nároku posúdiť v zmysle § 853 ods. 1 Obč. zák. na základe analógie legis podľa tých ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú vzťahy obsahom a účelom najbližšie, teda podľa ustanovenia § 108 Obč. zák. Zák. č. 168/1996 Z. z. zároveň neupravuje ani začiatok plynutia premlčacej doby na uplatnenie práva na cestovné a prirážku k základnému cestovnému za nepreukázanie sa platným cestovným lístkom. Preto je podľa názoru odvolacieho súdu namieste aplikácia ust. § 563 Obč. zák. a dlžník - cestujúci je povinný splatiť dlh prvého dňa potom, ako ho veriteľ - dopravca o plnenie požiadal. Týmto dňom pritom nastáva splatnosť dlhu a zároveň je v tento deň možné prvýkrát uplatniť právo podaním žaloby na súd.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný cestoval dňa 20.12.2011 v Bratislave na linke MHD č. 93 a na vyzvanie revízora sa nepreukázal platným cestovným lístkom. Z Hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 20.12.2011 vyplýva, že žalovaný odmietol zaplatiť revízorom požadovanú sumu pozostávajúcu z cestovného 0,70 eur a postihu 50 eur priamo na mieste pri vykonávaní kontroly. Jednoročná premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobcu na súde tak začala plynúť dňa 21.12.2011 a uplynula dňom 21.12.2012. Žalobca podal žalobu na súd dňa 06.08.2013, t. j. oneskorene, po uplynutí premlčacej doby v zmysle § 108 Obč. zák. Keďže opatrovníčka žalovaného uplatnila námietku premlčania (č. I. 23), súd prvého stupňa postupoval správne, keď žalobcovi premlčané právo nepriznal (§ 100 ods. 1 posledná veta Obč. zák.).

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvoláciu námietku žalobcu, že pri cestovaní bez cestovného lístka je namieste použiť § 101 Obč. zák. o všeobecnej premlčacej dobe. Nárok na zaplatenie prirážky k základnému cestovnému pri nepreukázaní sa platným prepravným dokladom totiž nemôže vzniknúť samostatne a oddelene len na základe zák. č. 168/1996 Z. z., ale len spolu s nárokom na zaplatenie cestovného. Obidva nároky tak vznikajú súčasne a výlučne zo zmluvy o preprave osôb v MHD resp. z jej porušenia. U obidvoch nárokov sa preto dĺžka premlčacej doby riadi ust. § 108 Obč. zák., a teda je jednoročná. Na základe uvedeného sú mylné domnienky žalobcu vyjadrené v odvolaní, že jeho pohľadávka voči žalovanému nebola v čase podania žaloby premlčaná.

Pokiaľ žalobca vo svojom odvolaní poukazuje na rozsudky odvolacieho súdu sp. zn. 15Co/67/2011 a sp. zn. 14Co/216/2011, v ktorých odvolací súd v skutkovo totožných veciach odvolaniu žalobcu vyhovel, odvolací súd uvádza, že tieto rozhodnutia nie sú právne záväzné pre rozhodovanie iných odvolacích senátov a nestotožňuje sa s právnym názorom v otázke premlčania prezentovaných v týchto rozhodnutiach. Zároveň odvolací súd dodáva, že práve z dôvodu rozdielneho právneho posúdenia skutkovo totožných vecí bolo občianskoprávnym kolégiom Krajského súdu v Bratislave vo vzťahu k otázke posúdenia premlčania nárokov zo zmluvy o preprave osôb v prostriedkoch MHD (cestovné a úhrada) prijaté zjednocujúce stanovisko, z ktorého odvolací súd v tomto rozhodnutí vychádzal.

Z uvedeného vyplýva, že rozsudok je v napadnutej časti vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.